

Tiền Kiếp

Chương 55 : Chương 56: Cuộc chơi bắt

Trong căn nhà nơi ba cha con chú Lục ở cùng anh Y Văn và Phú, một đám người trong gang hồ hung hăng đang thay phiên nhau đập vào cửa nhà, vừa rống cổ hét lớn đe dọa:

_ Mở cửa! Mở cửa! Không bọn tao đốt nhà!

Anh Y Văn chạy ngược chạy xuôi tìm đồ đạc trong nhà chặn cửa lại, anh ta cũng chẳng biết hôm nay là ngày xúi quẩy gì mà lại có gang hồ tìm đến tận nhà. Chắc chắn vụ này có liên quan đến chuyên án của Đức “máy ủi” rồi! Y Văn sau buổi gặp chủ tịch Cục Tâm Linh Miền Bắc, Nguyễn Đ, anh ta đã được ngài chủ tịch sắp xếp cho chuyến bay sớm để quay về Hồ Chí Minh. Chủ tịch đã xác định Y Văn không nên đóng vai trò gì trong nhiệm vụ lần này, chủ yếu thân phận hay khả năng của anh ta không phù hợp để tiếp cận với Vũ Huy Đức. Thực ra thì Nguyễn Đ cử Y Văn về lại Sài Gòn vì có ý đồ khác, ngài ta sợ rằng Đức “máy ủi” sẽ nghi ngờ và theo dấu anh em Tiêu Xuân Phú đến tận chỗ này. Quả thật thì ông ta tính không sai, lúc này oan hồn đã đến đòi mạng ngay trước ngõ.

Chưa thủ được ba phút, gần tám chín tên đã đập cửa phá được vào trong. Y Văn lúc này biết thế sự không ổn nên đã rút vào trong nhà, vào phòng mình đứng lên giường thủ thế ở góc phòng. Ít phút sau, ba gã đầu tiên đã mò được vào phòng, một tên trông thấy Y Văn đã lao lên giường toan đâm anh ta, hấn ta tung quả đấm về phía Y Văn, miệng nguyền rủa kèn kẹt:

_ Thằng khốn! Tao đã bảo mày mở cửa ra....

Bốp

Tiếng bốp vang lên khiến hai gã còn lại giật mình khựng lại không dám tiến lên. Gã tung quả đấm vừa rồi còn chưa kịp bước hết chân lên giường đã bị Y Văn tung một cước khiến hắn gã chổng gọng xuống đất, sau đó anh ta lại lui vào góc tường thủ thế đợi tiếp.

Hai gã kia sau ít giây sững sờ cũng bắt đầu lao lên giường tấn công về phía gã tóc búi kia. Y Văn nhanh nhẹn tiên chế phát nhân dùng tay kẹp cổ gã gần nhất, sau đó tung một hồ vĩ cước ngược về sau trúng tên còn lại. Tiếp đó, Y Văn tung một đấm vào đầu gã anh ta đang kẹp cổ liên tục khiến mặt mày hắn toàn máu là máu.

Binh

_ Mẹ mày!

Y Văn vì đang bận tay giải quyết gã anh ta kẹp cổ, anh ta không đề phòng bị một gã côn đồ khác lao đến đá vào lưng từ phía sau khiến anh ta ngã đập cả đầu vào tường. Bốn năm gã côn đồ khác lao đến đánh đá tui bụi vào người Y Văn, dẫu cho anh ta có khả năng cách đấu tốt đến đâu thì việc bị bốn năm gã to khỏe tấn công làm anh ta không chống đỡ nổi. Chưa đầy năm phút, Y Văn bị bốn năm gã đè bẹp ra giường, đầu u mặt sưng máu mũi chảy đầy mặt.

Y Văn ngược mặt lên nhìn, một gã hán tử thân đầy bá khí bước vào. Gã hán tử này bá khí ngút trời đã đành, miếng che mắt che đi con mắt bị khiếm khuyết khiến hắn trông dữ dằn đáng sợ hơn hẳn. Hắn chính là Quân chốt, cánh tay trái của Bạch Ngũ Lang và là đồng bọn của Đức "máy ủi". Quân chốt nhẹ nhàng ngồi xuống cái ghế đã được bọn đàn em chuẩn bị trước, chân bắt chữ ngũ dựa ra sau, hất hàm về phía Y Văn hỏi:

_ Nhóc con! Mày cũng có nghề nhỉ? Chống được 3 thằng đệ tao cơ đấy!

_ Ông...ông là ai?

_ Tao là ai mà không cần biết!....Tụi mày....

Gã Quân chốt búng tay một cái, một gã đàn em lập tức mở túi đeo bên mình đưa cho đại ca hũn tập hồ sơ dày. Quân chốt mở hồ sơ, lấy tay đưa lên lưỡi liềm một cái rồi giở từng trang một ra xem. Lật được khoảng chừng hơn chục trang, Quân chốt bắt đầu xem chăm chú hơn, xem được một đoạn hũn ngược mắt về phía Y Văn, hũn tiếp tục nói:

_ Theo như hồ sơ, căn hộ này là thuê. Người thuê là Sa Moa Y Văn, chính là mày?

_ Ông hỏi làm gì? Ông điều tra tôi à?

_ Tao hỏi thì trả lời, muốn bị cắt ngón tay không?

_ Tôi...tôi là Sa Moa Y Văn! Phải, tôi là người thuê nhà!

_ Nghề nghiệp?

_ Bán...bán đồ cổ Champa...

_ Gì nữa?

_ Có làm thầy tế Bà La Môn nữa!

_ Ừ! Căn nhà này còn có ai ở nữa?

Y Văn lặng người trước câu hỏi này. Thực ra thì Y Văn đã đoán trước mục đích mà gã Quân chốt đến đây, hẳn ta muốn dò hỏi thêm về anh em Tiêu Xuân Phú, điều này đã được chủ tịch Nguyễn Đ đã đoán ra từ trước. Chính vì lý do đó, chủ tịch đã sắp xếp cho Y Văn về nhà trước để đối phó đề phòng có ai đến tận nơi để điều tra về thân thế của Tiêu Xuân Phú và hai tên nhóc kia. Y Văn suy nghĩ đôi chút rồi tiếp tục trả lời:

_ Còn bốn người nữa thuê nhà chung với tôi!

_ Cụ thể tên?

_ Tiêu Xuân Phú, Cao Lục, Chu Võ Đức Huy và Cao Kim Viên!

_ Nghề nghiệp?

_ Hai người đầu là đạo sĩ, hai đứa sau là sinh viên thực tập.

_ Thực tập ở đâu?

_ IHPD!

_ IHPD? Là cái gì thế? _ Một trung tâm nghiên cứu con người của nhà nước, tôi chỉ biết có thế.

_ Hừm....thông tin chuẩn xác rồi! Đi thôi!

Quân chốt khẽ nhép mép cười khi những thông tin hần nắm trong tay là chuẩn xác. Hần phát tay ra hiệu cho bọn đàn em thả Y Văn ra rồi đi về, lòng hần thăm mĩa mai vì hai tên mà Đức “máy ủi” mời đến trình độ chỉ là sinh viên, còn Tiêu Xuân Phú thì hần đã nắm rõ trong lòng bàn tay, hần cũng chỉ là tên đạo sĩ trẻ mà thôi. IHPD nhìn chung cũng chỉ là trung tâm nghiên cứu khả năng con người, loại trung tâm này chẳng phải đã từng bị báo chí phanh phui là một trung tâm lừa đảo phỉnh thiên hạ cách đây vài năm trước qua vụ của nhà tâm linh Phan Thị Bích Hằng thôi sao? Phen này xem ra chỉ với một tên Tiêu Xuân Phú thì khó có khả năng chống lại phe của Văn Thắng ca, bởi Văn Thắng ca có rất nhiều sự trợ giúp trong tay!!!!

Nói lại lúc này, sau khi cùng trải qua cơn hoạn nạn, thậm chí ở đây là thập tử nhất sinh, tình cảm giữa Đức “máy ủi” và anh em Tiêu Xuân Phú, Chu Võ Đức Huy và Cao Kim Viên đã gắn kết hơn trước. Ít nhất vào lúc này cảm giác thù địch, đề phòng của Đức đã vơi đi bớt, thay vào đó là tình cảm đồng đội gắn kết keo sơn. Theo như kế hoạch, Vũ Huy Đức và nhóm của Phú sẽ nghỉ ngơi một chút trước khi bắt chuyến bay trưa đến Hồ Chí Minh, nhóm sẽ được người của Bạch Ngũ Lang sắp xếp đón tiếp và tạo điều kiện hoạt động trong trận chiến lần này.

Lúc này Huy vẫn chưa ngủ được, những lời nói mà Lạc Tổ đã căn dặn nó đúng là thâm sâu khó hiểu. Anh Hoả Long là người xấu ư? Là kẻ thù truyền kiếp? Tâm phào thật, không thể nào một gã lôi thôi lếch thếch lại ăn ở bản thủ như anh ta lại là tử địch của mình được, dẫu cho anh ta có mạnh đến đâu đi nữa. Tất nhiên việc này Huy vẫn chưa nói cho ai nghe, kể cả thằng bạn thân của nó, Cao Kim Viên. Huy muốn tự mình tìm hiểu kỹ hơn về vấn đề này, bởi Huy muốn chắc chắn mọi chuyện được rõ ràng rồi mới nói cho Viên nghe kéo với tính cách thẳng thắn của Viên, nó sẽ xông xộc đến hỏi thẳng mặt Hoả Long xem xem anh ta là ai. Câu trả lời về thân phận của Hoả Long e phải tốn không ít công sức để điều tra.

Huy chớp mắt được ít lâu thì Đức “máy ủi” đã đến đánh thức Huy dậy, xem ra đã đến giờ khởi hành. Huy cùng mọi người chuẩn bị đồ rồi lên xe đi đến sân bay Nội Bài. Khoảng thời gian thực hiện nhiệm vụ ở Hà Nội

đã giúp cho Huy cũng như Viên học hỏi được rất nhiều, Huy đã hiểu lòng người hiểm ác thế nào, thậm chí vì danh vọng, tiền tài họ sẵn sàng tiêu diệt cả người thân của mình. Tuy nhiên, cũng chính loài người, trong những giây phút khó khăn nhất đã nắm chặt lấy tay nhau để chống lại kẻ thù, kể cả đó có là Lôi Thần uy trấn khắp thiên hạ đi chăng nữa. Chuyến bay kéo dài gần hai giờ thì đến nơi, Huy bước xuống máy bay, hít tràn đầy cái không khí Sài Gòn vào cuống phổi. Sài Gòn nóng hơn Hà Nội nhiều, nhưng lại cho Huy cái cảm giác thân thương lắm.

Nhóm của Đức “máy ủi” sau khi lấy hành lý xong bắt đầu di chuyển ra khu vực cổng đón, nơi mà cả nhóm nhanh chóng được hai gã đàn em của Đức “máy ủi” đã giơ bảng đợi sẵn. Họ nhanh chóng được thu xếp hành lý lên chiếc xe Mercedes 7 chỗ đời mới nhất rồi đến bắt đầu khởi hành. Suốt thời gian trên xe, Huy mơ màng về những gì mà Lạc Long Quân đã nói, nó vẫn băn khoăn không dứt được rút cuộc DMI là người nhà hay kẻ thù? Trong khi đó, Phú và Viên bắt đầu nhắm mắt lại chợp mắt giây lát, họ biết rằng khoảng thời gian sắp tới sẽ khó khăn, thời gian để nghỉ ngơi là vàng là bạc. Xe đi được hơn ba mươi phút, Đức “máy ủi đảo mắt nhìn quanh rồi bất chợt lên tiếng:

_ Hai đứa mày dẫn tụi tao đi đâu thế?

_ Sắp đến rồi anh!

Hai tên đàn em ngồi phía trước chỉ đáp gọn lỏn vậy rồi lại nhìn đường phía trước. Phú và Viên cũng khẽ mở mắt ra nhìn, hơi lạ là thay vì đáng ra họ sẽ được chở đến căn nhà tập trung gần chùa Bồng Lai Thiện Đức, lúc này hai bên con đường họ đi toàn là cỏ cây, có vẻ như họ được chở đến nơi ngoại ô vắng vẻ. Đức “máy ủi” khẽ quay sang nháy mắt cùng mọi người, ra hiệu cho mọi người bắt đầu đề phòng vì có vẻ như họ đang bị bẫy. Chiếc xe nhàn nhã đi đến địa điểm một bãi đất trống rồi dừng lại, hai tên đàn em xuống xe không nói không rằng bỏ đi một mạch vào bụi rậm gần đó.

_ Ê! Ê! Ê! Bọn mày đi đâu vậy?

Mặc cho Đức “máy ủi” gọi, hai tên đàn em vẫn bỏ đi không ngoái đầu lại. Không khí có vẻ khá nguy dị, cả nhóm nhìn nhau lo lắng. Sự việc ngày càng khó hiểu rồi đây. Bỗng nhiên, từ bụi rậm phát ra tiếng động cơ lớn khiến cả nhóm giật mình. Một chiếc xe tải cỡ lớn rú ga, tên tài xế trong xe ngậm điều thuốc tàn dờ, miệng nhếch mép cười ra vẻ không hề thân thiện chút nào, hắn ta nhấn ga rồi phóng một mạch lao đến chiếc Mercedes nhóm Huy đang ngồi.

_ Coi chừng! Ra!

Cả nhóm phản ứng không hề chậm, tất cả đều đẩy cửa nhảy ra ngoài thoát thân kịp lúc chiếc xe tải nghiền nát chiếc 7 chỗ ra thành đồng đồng nát. Đức “máy ủi” là kẻ thoát ra đầu tiên, hắn đứng dậy xem xét xem những đồng bạn của mình có an toàn hay không, khi chắc mọi thứ đã ổn thì hắn tiếp tục quan sát hiện trường. MÀN “ra mắt” hoành tráng vừa rồi báo hiệu có kẻ lai giả bất thiện đang chực chờ tấn công cả nhóm của hắn. MÀN TÔNG XE TẢI VỪA RỒI ẮT HẮN CHỈ LÀ MÀN KHỞI ĐỘNG.

Keng

Khi Huy đứng dậy, Huy phát hiện một đám côn đồ từ đâu ra lao đến cầm vũ khí tấn công vào cả nhóm. Dĩ nhiên, dù có vũ khí trong tay nhưng đám ruồi bu này căn bản không đủ tư cách làm đối thủ của nhóm Huy. Phú và Viên nhanh chóng hạ gục 2 tên, trong khi Đức “máy ủi” đá ngã chổng hai tên khác. Huy nghe tiếng gió xé tai từ sau lưng, nó lập tức xoay người lại thì chỉ thấy lưỡi đao đang cách đầu nó chỉ hơn gang tay. Kẻ ra tay thân thủ không hề tệ, Huy chỉ kịp hạ trọng tâm xuống rồi đưa tay lên đỡ, tiếng *Keng* vang lên khiến lưỡi đao bay khỏi tay kẻ vừa chém Huy. Định thần lại, đó là một thanh mã tấu, còn khuôn mặt kẻ chém Huy khiến Huy chết đứng lại, ngạc nhiên khôn siết chỉ biết lắp bắp vài chữ trong miệng:

_ P..Ph...Pháo?

_ Huy?

_ Sao... mà... ể?

_ Đúng yên!

Thật không thể tin nổi, kẻ vừa chém Huy chính là thằng Pháo, là tên bạn đầu đường xó chợ cùng quê với Huy và Viên. Pháo vốn lớn hơn Huy và Viên 2 tuổi, hắn ta theo cha vào Sài Gòn sống năm mười tuổi. Chẳng rõ cuối cùng cha con hắn có làm nên sự nghiệp nào không, chỉ biết cách đây hai năm Pháo về quê sinh sống lại. Không ai biết Pháo đã sống thế nào, đã sống ra sao nhưng khi hắn trở về thì cơ thể xăm trở trông rất sành đời. Hắn cứ 2-3 tuần lại ghé về Tràm Chim chơi, tiền tiêu không sợ hết lại rất hào phóng nữa nên bọn thanh niên vô công rồi nghề ở Tràm Chim đều xem hắn như đại ca. Bây giờ hắn xuất hiện trước mặt Huy, chém Huy một nhát gián tiếp xác nhận Pháo chính là người trong giang hồ.

Huy tính bước lên hỏi câu nữa thì tên Pháo đã rút súng ra về phía Huy, uy hiếp Huy đứng yên khiến Huy không kịp hỏi vì sao hắn lại tấn công mình. Dĩ nhiên, đối phó Đức “máy ủi” mà chỉ lèo tèo vài mạng thế này thì ắt kẻ tấn công bị tâm thần, trừ khi có chuẩn bị sẵn. Những gã bị hạ gục khi nãy cũng lợi dụng cả nhóm đang hướng sự chú ý đến tên Pháo, cũng đứng dậy rút súng ra đe dọa mọi người. Tên lái xe tải xuống xe mang theo khẩu AK bán tự động lăm lăm nhắm thẳng vào Đức “máy ủi”, tình hình lúc này đúng thật hung hiểm không kể siết.

Tất nhiên, đó là với người thường, còn với những tinh anh như Huy, Viên hay Đức “máy ủi” thì đây khác gì trò trẻ con. Lôi Thần họ còn đối phó được chẳng lẽ vài cây súng nhép làm gì được họ, à trừ cây AK bán tự

động kia ra thì chưa rõ uy lực đến đâu. Huy nhìn sang Viên, nháy mắt cho Viên và anh Phú chuẩn bị tinh thần, lát nữa thôi Huy sẽ ra tay đầu tiên hạ gục tên Pháo trước, còn hai anh em họ sẽ hạ gục những tên còn lại. Đức “máy ủi” chắc sẽ phải đối phó với tên lái xe tải kia nên sẽ không rảnh tay lắm đâu. Huy nhón mũi chân lên chuẩn bị lấy đà xông đến tên Pháo, bỗng một giọng nói cất lên khiến Huy phải khựng lại, đó là Đức “máy ủi”:

_ Đứng im hết! Đừng manh động!

_ Khôn đấy! (Tên lái xe tải nhếch mép cười)

_ Tao không nói với mày! Kêu đại ca mày ra đây!

_ Tao là đại ca ở đây!

_ Mày cút! Gọi Quân chốt ra cho tao

.....

Sau khi Đức “máy ủi” gọi đích danh tên Quân chốt, cả hiện trường lặng im phăng phắc. Những tên côn đồ hạ súng xuống nhìn nhau kinh ngạc, hệt như bọn chúng vừa gặp phải ma vậy. Tên lái xe tải cũng hạ khẩu bán tự động xuống, nhìn Đức máy ủi cười cười, đầu khể lể chịu thua trước tình huống này:

_ Công nhận anh Đức lợi hại! Anh Quân chốt nói không sai! Ba trò vật này sao qua mắt được anh!

_ Muốn thử tụi tao thì làm chuyên nghiệp chút đi!

_ Dạ! Tụi em xin nghe! MỜI ĐẠI CA!

Gã tài xế hô to, từ trong bụi rậm một gã đàn ông mắt chột, thân đầy bá khí bước ra, theo sau hắn là hơn hai mươi tên đàn em, trông hắn không khác gì thiên hoàng hắc đạo Trần Hạo Nam trong Người Trong Giang Hồ. Quân chột bước đến trước mặt Đức “máy ủi”, hắn ta ôm chầm lấy Đức rồi buông ra, tay vỗ bôm bốp khen ngợi:

_ Giỏi! Ngũ Gia đúng là không nhìn nhầm người tài!

_ Ha! Quân chột mày thử hàng thôi mà, có cần phải dùng đến hàng nóng không?

_ Không dùng sao biết người mày giỏi cỡ nào, hahaha. Tiếc là chưa thử xem người của mày chịu nổi súng đạn không!

_ Hê....vụ thử này là ý của Ngũ Gia à?

_ Há? À...phải, là Ngũ Gia sai....tao.

Tên Quân chột bất ngờ trước câu hỏi của Đức “máy ủi”, hắn không ngờ tên võ sĩ này lại tinh tế đến thế. Vụ thử này dĩ nhiên không hề được đưa ra từ Bạch Ngũ Lang, mà là hắn tự tung tự tác quyết định. Hắn tính nhân cơ hội này loại bỏ luôn cả Đức “máy ủi”, nhưng Đức quá khôn ngoan, chỉ liếc sơ qua đã biết ai là kẻ chủ mưu. Hắn dặn đàn em trước trong trường hợp Đức “máy ủi” phát hiện ra hắn là kẻ đứng sau vụ này, đàn em hắn phải lập tức ngừng tay, giả bộ làm như thể đây chỉ là vụ thử hàng. Thái độ ấp úng trả lời của Quân chột cũng không lọt qua nổi mắt của Đức “máy ủi”, Đức biết tên Quân chột này không thể tin tưởng được rồi, anh ta đánh trống lảng sang chuyện khác:

_ Tốt rồi! Người nhà đã gặp nhau cả rồi! Giờ thì....cuộc chơi bắt đầu!

LINK Truyện:

Tiền Kiếp <https://truyenhayhoan.com/doc-truyen/tien-kiem-2794333.html>

LINK Chương này:

Chương 56: Cuộc chơi bắt <https://truyenhayhoan.com/doc-truyen/tien-kiem-2794333/chuong-55.html>